

Արագ, ոգևորությամբ
Նախաձայնվազ

Գյո-զալ, մինչ երբ խը - ռով մը - նաս, քեզ ամ-բողջ աշ - խարին ի - մա - ցավ,
խո - սիր ինձ հետ, ջա - նիդ մա - տաղ, եր-կինք - գե - տին, քարն ի - մա - ցավ,
բըլ - բուլ եմ քո վար-դին կա - րոտ, մը - րան այ - րող խարն ի - մա - ցավ,
հա - զար ծաղ-կուն - քով զար - դար - ված, գար-ման սու - սամ - բարն ի - մա - ցավ,
Նվազ՝ միայն 2 տան համար

յար ջան: խո - սիր ինձ հետ, ջա - նիդ մա - տաղ,
ես քո բե-րող մա - նիդ մա - տաղ, ա - զա - տիր քո սի - րո բան - տից,
մա - գե - լի՝ ինձ, էշխ ու կը-րակ դի - վա - նիդ մա - տաղ, տաղ:

3-րդ տուն
Ա - շուղ Շա-հե - նին բան-տել ես ու թո-ղել ես ճամ-փի կե-սին, կա - րոտ եմ քո
լույս պատ-կե - րին, տաս - նու - հըն - գած վառ ե - րե - սին,
Ազատ-ասերգային
ման եմ ե - կել, ա - րար աշ - խարին

ու ճ - կել եմ, Սոսիքն տենալով
յար, քո տե՛ս սին,յար, քո տե-սին, գա-րուն բաց-վել է դուրս ա - րի,
երկ-մա - յին կա - մարն ի - մա - ցավ. յար ջան, ջան:

Գյոզալ, մինչ ե՞րբ խռով մնաս, քեզ ամբողջ աշխարհին իմացավ,
Խոսիր ինձ հետ, ջանիդ մատաղ, երկինք-գետին, քարն իմացավ,
Բլբուլ եմ՝ քո վարդին կարոտ, նրան այրող խարն իմացավ,
Հազար ծաղկունքով զարդարված, գարնան սուսամբարն իմացավ.
յար, ջան:

Խոսիր, ինձ հետ, ջանիդ մատաղ, *
Ես քո բերող մանիդ մատաղ,
Ազատիր քո սիրո բանտից, նագելի՛ ինձ,
Էշխ ու կրակ դիվանիդ մատաղ:

Խոսիր ինձ հետ, կամ՝ բարև տուր, քաղցր ծայնդ լսեմ բարով,
Ինչո՞ւ անխոս անց ես կենում այս եղեմական աշխարհով,
Աշխարհը քեզ մնալու չէ, գնացող մարդկանց խաբարով,
Այս բանը խորունկ հասկացող, գիտուն սիրահարն իմացավ.
յար, ջան:

Աշուղ Շահենին բանտել ես ու թողել ես ճամփի կեսին,
Կարոտ եմ քո լույս պատկերին, տասնուհինգած վառ երեսին,
Ման եմ եկել արար աշխարհ ու եկել եմ, յար, քո տեսին,
Գարուն բացվել է, դուրս արի, երկնային կամարն իմացավ.
յար, ջան:

* Կրկներգն է. երգել հիմնատներից հետո: